

DE STOPTREIN

Kluchtige thriller

door

ROELOF VRIELING

en

ALIE KOOISTRA

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE STOPTREIN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ROELOF VRIELING en ALIE KOOISTRA** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1985 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl. Gebruik hiervoor uw aanvraag code (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of via de mail/aanvraagkaart. Bij vragen kunt u informeren bij I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U kunt gebruik maken van de aanvraag module op www.ibva.nl of via de mail/aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

ROLVERDELING:

KAARTVERKOPER - Adrianus Bernardus Wilhelmus

Knup, roepnaam Jan

BARONES - Amalia van Achteren toe Sloten

SCHOOLMEESTER - Jodocus van Vooren

BOER - Hendrik Wapstra

BOERIN - Klaske Wapstra

DIENSTMEISJE - Mientje

BEPPE - Mem

VISSER - de Vries

TONEEL:

Deze thriller speelt zich af in een klein stationsgebouw tussen Leeuwarden en Franeker.

Een kale wachtkamer met links achter een loket waar de kaartverkoper zijn plaats heeft. Voor op het toneel een potkacheltje, verder wat banken. Een raam achter en daarnaast een deur. Rechts eveneens een deur. Verdere aankleding naar eigen fantaste.

EERSTE BEDRIJF

Als het doek opgaat zit de kaartverkoper, zichtbaar voor het publiek, achter zijn loket en ligt met het hoofd op tafel te slapen. De radio staat aan en de omroeper geeft het weerbericht.

OMROEPER: En dan nu het weerbericht. Er zijn meldingen van een hevige storm in de noordelijke provincies. Extra dijkbewaking geldt zowel voor vannacht als morgen. De wind heeft een kracht van 10, soms 11, met uitschieters naar 12. Meldingen van afgewaaide daken komen binnen vooral uit Friesland.

Dan volgt nu een extra politiebericht.

De rijksrecherche deelt het volgende mede: In de vorige week zijn in de navolgende steden een aantal inbraken gepleegd bij vooraanstaande juweliërs. Deze steden zijn achtereenvolgens: Maastricht, Eindhoven, Utrecht, Amsterdam, Enkhuizen en recentelijk Leeuwarden.

De politie zoekt met name een dame, lengte... meter... haarkleur blond (grijs), een voornaam voorkomen die zich uitgeeft als barones. De politie wil gaarne met haar in contact komen in verband met haar bezoeken aan alle voornoemde juweliërs vlak voordat een inbraak plaatsvond. Een duidelijk kenmerk van deze dame is, dat zij mankt met haar rechterbeen.

Dit was het nieuwsbericht. Geachte luisteraars bedankt voor uw aandacht.

Na het nieuwsbericht gaat direct de telefoon. De kaartverkoper schrikt wakker, nadat de bel enige malen is overgegaan. Gedraagt zich slaapdronken, kan de bel niet vinden en loopt zelfs naar buiten.

Door geluidseffecten indruk maken van een vliegende storm buiten - De kaartverkoper komt weer binnen, is nu wel wakker, loopt naar de telefoon, die nu weer stil is, neemt hem op en luistert.

KAARTVERKOPER: Met het Centraal Station, hum, afdeling kaartverkoop en administratie, u spreekt met Adriaan Bernardus Wilhelmus Knup, roepnaam Jan, Jan Knup dus, uitvoerend orgaan en algeheel directeur enzovoort, enzovoort. Wat kan ik voor u doen? *(hij strijkt zijn knevel op en kijkt trots de zaal in, luistert plotseling aandachtig)* Wat zegt u, een hevige storm, windkracht 11? Ogenblikje meneer. *(legt de hoorn naast de haak, sloft naar de deur en opent deze. Hij doet hem gauw weer dicht, loopt terug naar de telefoon en roept)* Jawel meneer, het is mij daarnet ook opgevallen dat het nogal

waait. Windkracht 11, net wat u zegt meneer. Jawel meneer, ik luister. Door het slechte weer is een spoorbrug ingestort even voorbij Deinum, jawel meneer. De sneltrein waarschuwen? Oh, maar meneer, die kan er immers toch niet over. Wat zegt u?... Ik ben een idioot, jawel meneer. Hoe laat het is? Ogenblikje meneer. *(legt de hoorn naast het toestel, loopt naar zijn kassa en haalt een grote wekker uit de la, kijkt en stopt hem weer terug. Loopt weer terug naar de telefoon en zegt)* Meneer, volgens mijn trouwe wekker is het 12 uur, 33 minuten en 47 en een halve seconde ongeveer. *(luistert)* Sneltrain is hier binnen een paar minuten? Ojee, die lui zullen raar opkijken als ze merken, dat de brug er niet meer is. Wat u meneer. Ha, ha, ha. *(slaat zich op de knieën van plezier, maar wordt dadelijk ernstig en vliegt in de houding, luistert)* Eh, ik ben een idioot, jawel meneer. Trein waarschuwen? Eh, onmiddellijk meneer. Jawel meneer. Ja maar natuurlijk meneer. Eh, ja, eh, goed meneer. *(hangt op en steekt na een ogenblik zeer nadrukkelijk zijn tong uit naar het toestel, draait zich vervolgens om en wil zijn jas pakken, die aan de wand hangt. Op dat moment gaat de telefoon weer. De kaartverkoper neemt op, springt in de houding en luistert)* Jawel meneer, nee meneer, ik zal het niet weer doen meneer. Het zal niet weer gebeuren, jawel meneer, eh, dag meneer. *(hij hangt op en salueert nu voor het toestel. Sloft vervolgens naar zijn jas, gaat naar buiten in de vliegende storm. Deur slaat dicht en het toneel is verlaten)*

Geluiden van stoppende trein enz. Passagiers komen binnen, nat en verwilderd.

HENDRIK: Het is gadverdarre, gadverdarre, wat een weer, wat een weer, sa'k mar segge. *(kijkt verheugd naar de brandende kachel en legt zijn hand op de bovenkant)* Oei, oei, dat is heet, sa'k mar segge. *(maakt groteske gebaren met zijn handen, blaast erop en stopt ze beschermend onder zijn oksels)*

KLASKE: Blijf dan ook met je handen van dat spul af Hendrik. Ik heb je al zo vaak gezegd, kijk wat verder dan je neus lang is. *(duwt de nog snokkende Hendrik aan de kant en zet een enorme boerenvalies naast de kachel op de grond. Samen warmen ze zich aan de kachel)*

De barones komt binnen. De deur wordt opgehouden door haar dienstmeisje en gezelschapsdame. Loopt met opgetrokken neus door het wachtlokaal, kijkt demonstratief weg van het boerenechtpaar en neemt de inrichting misprijzend in haar op. Dienstmeisje sleept met twee grote koffers achter haar aan. De koffers zijn duidelijk erg zwaar.

Knikt vriendelijk naar het boerenechtpaar.

AMALIA: *(ontstemd kijkend over de groet van haar dienstmeisje zegt)*
Zeg Mientje, zeg eens aan die mensen daar, dat ik mij graag wil warmen bij de kachel. *(geaffecteerde uitspraak)*

HENDRIK: Ach mens, kom er maar lekker tussen, dat is nog veel warmer, sa'k mar segge.

KLASKE: *(stoot hem aan)* Hendrik toch.

JODOCUS: *(komt binnen, kijkt om zich heen, kijkt melodramatisch naar boven met de vingertoppen tegen elkaar en spreekt de volgende plechtige woorden)* Ach wee, ach wee, hoe heeft deez' storm en striemende regen mijn lot getart, mijn tere ziel ontzet. Ik en mijn gestel, zijn met de toestand zeer verlegen. Ach wee, ach wee, lag ik maar in mijn bed.

Het boerenechtpaar kijkt met open mond toe.

JODOCUS: *(stelt zich buigend en knikkend voor, extra diep en eerbiedig naar de barones)* Neemt u mij niet kwalijk. Soms borrelen woorden als het ware onstuitbaar op uit mijn teer gemoed, het ware kenmerk van 'n groot en zeer gevoelig dichter. Mijn naam is Jodocus van Vooren, van roeping dichter, maar van beroep onderwijzer van een derde klas, in afwachting van mijn ontdekking en uiteindelijke doorbraak. *(loopt met bagage naar de hoek en installeert zich op een bank)*

Kaartverkoper komt binnen, hangt lantaarn op, doet jas uit enz. enz.

AMALIA: Mientje, vraag jij die eenvoudige man eens wat de reden is voor dit onaangename oponthoud.

HENDRIK: Ja, dat zou ik ook wel willen weten. Onze dochter Maaïke, die getrouwd is niet Klaas van Jan met de Bochel, zal niet weten waar wij blijven, sa'k mar segge.

JODOCUS: Ja beste man, ontwar deze verwarrende omstandigheden eens nader. *(gaat staan en weer zitten)*

KAARTVERKOPER: *(gewichtig doende)* Geachte aanwezigen. De trein is gestopt.

HENDRIK: Ja, dat is mij ook opgevallen, sa'k mar segge.

KLASKE: Hendrik, Hendrik, hou je gemak. Laat die man uitspreken.

JODOCUS: Juist, ga verder met je betoog, beste man.

KAARTVERKOPER: Zoals ik al zei, is de trein gestopt om de volgende redenen:

- a. (*strijkt zijn knevel*) Het waait nogal, vooral buiten heel erg hard.
- b. Het regent, hierbinnen nog niet. (*betekenisvolle blik naar boven*) Want ziet u, ik heb al vorig jaar aangedrongen op een nieuwe dakbedekking. Het begint namelijk hier en daar te lekken. Nou ben ik de jongste ook niet meer en begint me de reumatiek, vooral in deze dagen, aardig op te spelen, vooral met dit weer. Als het hierbinnen nu ook nog gaat regenen, dan...

AMALIA: Mientje, vraag die man of hij zich wil beperken tot de hoofdzaak.

MIENTJE: Meneer de kaartverkoper, de barones vraagt of u zich tot de hoofdzaak wil beperken.

HENDRIK: Nou, dat is dan twee keer.

KAARTVERKOPER: Neemt u mij niet kwalijk hoogheid, eh..... waar was ik ook al weer.

HENDRIK: Bij a. geloof ik.

KLASKE: Ach nee jong, dat hebben we al gehad, nou komt b.

HENDRIK: O ja? O.

KAARTVERKOPER: Het was b. geloof ik. Maar om op het verzoek van mevrouw daar (*wijst naar Amalia*) in te gaan en mijn verhaal zo kort mogelijk te maken: per slot van rekening moet ik als vertegenwoordiger van de spoorwegen (*staat in de houding en strijkt knevel*) ervoor zorgen, dat iedereen het hier naar zijn zin heeft. Stel voor dat er klachten komen, misschien zelfs wel op het hoofdbureau, dan krijg ik mijn nieuwe dakbedekking nooit. Maar goed, waar was ik ook al weer. O ja, bij a.

HENDRIK: Volgens mij bij b.

Amalia zucht diep en Jodocus kucht geërgerd.

KAARTVERKOPER: Ja, nou, ziet u, ongeveer vijf kilometer van hier, het zou ook best eens zes kunnen zijn, is door de miserabele weersomstandigheden en de harde wind buiten, de vooroorlogse spoorbrug, aldaar gelegen om de trein toegang te verschaffen tot de rails op de andere oever, en voor dit doel gebouwd in het jaar 1903, of was het nou 1904?, ingestort. Dus er kan hier vannacht ook nog van alles gebeuren.

Alle aanwezigen reageren geschokt en geschrokken.

KAARTVERKOPER: (*interpreteert de paniekreacties verkeerd en roept lachend*) Nee hoor mensen, het dak van dit gebouw is later gebouwd, namelijk in 1904. Er is geen reden voor paniek.

KLASKE: *(springt plotseling op, als door een wesp gestoken)* O Hendrik, Hendrik, we hebben Mem vergeten.

KAARTVERKOPER: Is die ook van het bouwjaar 1903? Overigens een best jaar. *(hij loopt sjokkend naar zijn hokje)*

HENDRIK: Gadverderre, dat is nou al de vijfde keer dat we Mem in Leeuwarden op het perron hebben vergeten. Wie weet waar ze nou weer uithangt. De laatste keer wisten ze zelfs bij gevonden voorwerpen niet waar ze was. Let dan toch ook wat beter op, Klaske.

KLASKE: Nee, nee, Mem zit nog in de trein als het goed is. *(Hendrik en Klaske hollen naar buiten, nadat ze een jas hebben aangetrokken, om Beppe uit de trein te halen)*

JODOCUS: Neemt u mij niet kwalijk, hoogheid *(maakt een overdreven buiging naar Amalia)* maar uw verschijning hier heeft mij niet alleen verrukt door uw aristocratische uitstraling, maar mij tevens verbaasd. Want hoe immers is het te verklaren, dat een zwaan vrijwillig het gezelschap kiest van kraaien, mussen en ander pluimvee. Ik vermoed dan ook achter uw aanwezigheid hier een diep persoonlijk lijden of wellicht zelfs een drama. Ik hoop, dat u mij deze wellicht onbeschaamde nieuwsgierigheid niet euvel wilt duiden hoogheid, maar deze wordt mij ingegeven door de brandende wens u van dienst te kunnen zijn en wellicht deze barre omstandigheden een weinig te kunnen verlichten. Mevrouw, hoogheid, uw nederige dienaar Jodocus van Vooren.

AMALIA: *(aanvankelijk verbaasd, daarna zichtbaar aangenaam verrast; steekt haar hand uit om deze door de schoolmeester te laten kussen)* Het is een onuitsprekelijk genoegen met u kennis te maken meneer... Vanaf het eerste ogenblik heb ik het gevoel gehad, dat het gezelschap waarin ik helaas verkeer, niet enkel uit de laagste klassen bestond. Het is mij dan ook een vreugde te ervaren, dat tussen dit eenvoudige, simpele, ja zelfs onbeschaafde gezelschap, iemand vertoeft die begrijpt hoe een dame van stand lijdt, als u begrijpt wat ik bedoel. Mijn naam is barones van Achteren toe Sloten. Wat uw vraag betreft, terecht veronderstelt u een dramatische reden voor mijn verblijf tussen het gewone volk. Koos, de chauffeur van onze Rolls, verstond het om in Leeuwarden onder een auto te geraken en ligt nu in het plaatselijke hospitaal. Ik moet u zeggen, meneer van Vooren, het personeel van tegenwoordig is allang niet meer wat het geweest is. De onbeschaamdheid ten eerste al om niet goed uit te kijken en ten tweede was het vehikel, waarmee hij in aanvaring kwam, iets wat men onder het gewone volk een kneusje placht te noemen. Toch bleek dit hoogst onaangename voorval slechts het begin van onze ellende. U moet weten, dat ik vanavond nog in

Franeker wordt verwacht, bij mijn goede vriendin, Freule van Tjaerda toe Slotland. Ik ben echter nooit van de noodzaak overtuigd geraakt om enig geld bij mij te steken, en was ik, ja het is affreus, aangewezen op de schamele dubbeltjes en kwartjes van mijn dienstmeisje, waarmee nog net twee kaartjes enkele reis naar Franeker bekostigd konden worden.

Tijdens deze tirade van Amalia gaat Mientje af naar het toilet - WC geluiden.

JODOCUS: Hier is een vlammend protest op zijn plaats! Ik heb altijd al gezegd, dat het grauw in de straat ernstig tekort schiet ten opzichte van de, wat nog steeds en terecht beschouwd moet worden, geestelijke elite van dit land. Ik heb het zelf al jaren geleden, in mijn korte, maar o zo treffende gedicht verwoord:

Oh adel, zie de nacht is er, een veranderend getij,
de tijden van eerbiedig buigen zijn voorbij.
Men herkent de graaf niet meer tussen boeren,
een eerbiedige huivering zal het herte nimmer meer beroeren.
De tijd van pet afnemen en knieval zijn gedaan,
en daarmee is de kaars van de beschaving uitgegaan.

AMALIA: Bravo, meneer, deze woorden zijn mij uit het hart gegrepen. Maar ik laat het er niet bij zitten. Het wordt tijd, dat het plebs weer eens op zijn plaats gezet wordt. Ik schrijf zodra we thuis zijn, een brief naar Juliana.

JODOCUS: Juliana?

AMALIA: Maar natuurlijk beste man. Ik en de prinses zijn oude vriendinnen, zij zegt zelfs je en jou tegen mij.

JODOCUS: (*eerbieding*) Misschien zou het gedicht, hetwelk ik net heb voorgedragen, uw protest tegen de u aangedane behandeling kunnen onderstrepen barones en HKH de ernst van de zaak doen inzien. Misschien kunt u een gesigneerd exemplaar meezenden.

De deur van het wachtlokaal gaat open. Allereerst verschijnt Hendrik, die een grote schommelstoel torst, direct gevolgd door Klaske met in de arm een vinnig en verontwaardigd kijkend oud vrouwtje. Als laatste komt de visser binnen, compleet met hengel en visnet.

BEPPE: Ik heb het al die tijd al gezegd Klaske, die grote onbenul met zijn bloemkooloren is je gewoon niet waard. Dit is nou al de zoveelste

keer, dat die bal gehakt me zogenaamd vergeet. Laat hij me met m'n hele hebben en houwen in de trein zitten en nog wel met dit verschrikkelijke noodweer. Vergeten zegt hij, volgens mij weet hij van voren niet dat hij van achteren leeft, het rund!

KLASKE: Toe nou Mem, je weet dat Hendrik zoiets niet expres doet. Trouwens, ik heb er toch ook niet meer aan gedacht? Kom nou maar lekker in je schommelstoel bij de kachel zitten.

HENDRIK: Ja toe Mem en kakel niet zo luid. Wat moeten de mensen er wel van denken, vooral nu we een gravin of zoiets in de tent hebben, sa'k mar segge.

BEPPE: Houd je mond, mislukte keuterboer, de laatste van wie ik praatjes wil horen ben jij. Een mooie schoonzoon ben je, ik heb het vanaf het begin al in de gaten gehad, dat je ze achter de ellebogen had. Een arme, oude, hulpeloze vrouw, zoals ik ben, alleen laten in stormvloed en noodweer. Het is dat ik slecht ter been ben, anders zou je er van lusten.

Hendrik houdt wijselijk zijn mond, evenals Klaske, die het haar moeder naar de zin probeert te maken; stoffje, pantoffels enz. De visser heeft ondertussen één van de banken opgezocht, staat nu op en zegt.

VISSER: Beste mensen, mag ik mij even voorstellen, mijn naam is de Vries. Het ziet er naar uit dat we voorlopig op elkaar zijn aangewezen, dus vind ik het prettig te weten met wie ik deze misère deel. Ik was op weg naar Harlingen voor een heerlijk weekend kustvissen, maar ik denk, dat daar nu niets meer van terecht komt.

Iedereen stelt zich nu voor. Amelia doet dit heel hooghartig, namelijk via Mientje.

BEPPE: Dat lijkt me wel handig zo'n famke bij me om namens mij mijn schoonzoon op zijn nummer te laten zetten. Na een dag met zo'n sukkel ben ik zo hees en zo schor als een kraai.

Amalia verdwijnt door de deur aan de rechterkant naar het toilet.

HENDRIK: *(met een schuwe blik op Beppe)* Nou Mientje, dat is ook geen succes is het wel. Bevalt dat eigenlijk, papegaai spelen voor zo'n opgedirkt portret? sa'k mar segge..

KLASKE: Hendrik toch. Trek je maar niets van hem aan hoor Mientje. Het lijkt mij een hele eer te mogen werken voor zo'n deftig persoon.

MIENTJE: Nou, u mag het direct van mij overnemen hoor. Dat gezeur

van mevrouw de barones komt mij al tijden mijlenver de strot uit. Een boel drukte en een boel poeha, maar verder zo dom als olie. Het enige wat ze mee heeft is geld en een boel air. Maar ja, het betaalt wel redelijk en wat moet je anders ha, in deze moeilijke tijd? Maar zodra Mientje iets beters vindt, kan mevrouw omkijken naar een andere papegaai en duivelstoejager, POEH!

KLASKE: Foei, Mientje, zo praat je toch niet over zo'n hooggeplaatst en geleerd persoon. Goed, ze doet af en toe wat vreemd, maar...

MIENTJE: Vreemd zegt u? Ach mevrouw, het mens is volledig getikt. Elk jaar opnieuw onderneemt zij een reis langs wel twintig juweliërs kris kras door Nederland. En waarom? Mevrouw vindt het nu eenmaal leuk om zich door zo'n man, als een kerstboom te laten volhangen met glinsterdingetjes. Ze is net een ekster. Maar ooit iets kopen, ho maar. De arme juweliërs rennen zich het vuur uit de sloffen, in de hoop de slag van hun leven te slaan, maar het enige wat mevrouw zegt is: "U hoort nog wel van mij!" Steekt vervolgens haar hand uit, die die sukkels dan ook nog naar hartelust aflebben.

VISSER: Twintig juweliërs zei je Mientje? Dat lijkt me een hele reis.

MIENTJE: Nou ja, twintig is misschien wel wat overdreven. Onze eerste stop was in Maastricht, toen kreeg Eindhoven een beurt en toen was het kerstmis in Utrecht. Vandaar met volle moed naar Amsterdam en toen naar eh, eh... toe hoe heette die stad nou ook alweer? Eh...

JODOCUS: Enkhuizen.

MIENTJE: Juist, Enkhuizen. Vandaag vloog de ekster naar Leeuwarden om vervolgens hier gedwongen neer te strijken.

VISSER: Ja, wel een beetje vreemd, maar och het is toch vrij onschuldig, zou ik zeggen en als ze daar nou lol aan heeft.

Op dat moment komt Amelia terug en het gesprek verstomt. Geluid van doorgetrokken WC. Pijnlijke stilte...

De telefoon gaat. De kaartverkoper, die min of meer weer is ingedut, schrikt op en strompelt naar de telefoon. Springt in de houding.

KAARTVERKOPER: Met het Centraal Station, afdeling kaartverkoop, u spreekt met Adrianus Hernardus Wilhelmus Knup, roepnaam Jan, algemeen directeur en uitvoerend orgaan. (*strijkt knevel op en luistert aandachtig*) Wat zegt u, ik ben afgesneden? Oh, ohh van alle hulp bedoelt u, ik maakte me al zorgen. (*wordt dadelijk weer ernstig*) Nee, geen tijd voor flauwe geintjes meneer, nee meneer, natuurlijk niet meneer. Wat zegt u? De elektriciteitspalen zijn omgewaaid? Oh en de telefoon doet het ook al niet meer zegt u? Zo, zo, verdraaid lastig meneer. Wie wordt er voor aangewezen zegt u? Oh, wij zijn op elkaar

aangewezen. Ja goed meneer, ja, ja, ik zal het zeggen meneer. *(luistert weer aandachtig)* Hulp kan niet eerder dan morgenvroeg arriveren. We hebben tenminste nog een dak boven ons hoofd, dat wil zeggen, zolang het duurt. Zoals u waarschijnlijk wel zult weten, heb ik meermalen een verzoek ingediend, de huidige dakbedekking, stammend uit het jaar 1903.... of was het nou 1904, te vervangen. Ik sta dus nergens meer voor in meneer..... meneer.... hallo..... hallo *(legt met een zucht de telefoon neer en met schouderophalen)*... heeft zeker opgehangen?!?

De aanwezigen hebben het telefoongesprek zo'n beetje kunnen volgen en praten druk door elkaar. Tekst improviseren.

HENDRIK: *(springt op en roept)* Mensen, mensen.... laten we het hoofd niet verliezen, maar ons verstand gebruiken, sa'k mar segge.

BEPPE: Moet je horen wie het zegt, spuit elf geeft modder.

KLASKE: Stil nou Mem, Hendrik heeft af en toe best goede ideeën.

BEPPE: Ja, héél af en toe. *(zwijgt verder)*

HENDRIK: Nou kijk, ik heb eens nagedacht...

BEPPE: *(zucht)*

HENDRIK: Het lijkt mij het beste, sa'k mar segge, dat we de handen ineen slaan en de koppen bij elkaar steken.

AMALIA: Mientje, vertel die man eens, dat we hier niet op de veemarkt zijn en ik er verder niet aan denk mijn hoofd naast zijn kop te steken.

MIENTJE: Meneer de boer, mevrouw snapt er niks van.

BEPPE: Dat is geen wonder, hij zelf ook niet.

VISSER: Zouden we geen poging kunnen doen bij de dichtstbijzijnde boerderij hulp te vragen. Als we daar niet kunnen overnachten, hebben ze misschien toch wat voedsel, dekens en dergelijke voor ons.

HENDRIK: Nou, dat wou ik nou ook zeggen, sa'k mar segge. Vlak in de buurt heeft Janus Pruijstra zijn boerderij. Ik ken hem wel, dus het lijkt me het beste, dat ik maar moet gaan.

Iedereen stemt hiermee in, blij zelf niet naar buiten te hoeven.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto